

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5020200139
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:5020200139.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., vo veci žalobcu: R. G., nar. XX. J. XXXX, trvale pobytom XXX XX C. XXX, zastúpený advokátkou: JUDr. Terézia Ďatková, so sídlom Moyzesova 28, 010 01 Žilina, IČO: 42 346 495, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 33B, 010 08 Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ V. G., nar. X. T. XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX S., zastúpená advokátkou: JUDr. Terézia Ďatková, so sídlom Moyzesova 28, 010 01 Žilina, IČO: 42 346 495, IČO: 42 346 495, 2/ L. G., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom U. XX, XXX XX S., zastúpená: Advokátska kancelára JUDr. Halagan, s. r. o., so sídlom Framborská 21, 010 01 Žilina, IČO: 50 626 329; a za účasti: prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina, so sídlom Moyzesova 20, 011 56 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného UPo-3/2020-Ma zo dňa 20. marca 2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu a ďalšej účastníčky konania 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/44/2020-156 z 28. septembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- II. Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca a ďalšia účastníčka konania 1/ 18. júla 2019 pod č. V-6260/2019 požiadali o vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy uzavretej 5. júna 2019 medzi nimi ako kupujúcimi a ďalšou účastníčkou konania 2/ a ďalšími dvoma fyzickými osobami (jej maloletými synmi) ako predávajúcimi k nehnuteľnostiam špecifikovaným v tejto zmluve, avšak (zatiaľ) len v rozsahu, v akom previedla svoje vlastnícke právo ďalšia účastníčka konania 2/, pretože dvaja z troch predávajúcich sú maloletí a je potrebné schválenie právneho úkonu súdom. V uvedenej zmluve bolo deklarované, že žalobca má voči predávajúcim pohľadávku, ktorú títo zdedili ako dlh voči žalobcovi, a následne dojednané, že kúpna cena sa v plnej výške započítava proti tejto pohľadávke žalobcu.

2. Dňa 5. augusta 2019 Okresný úrad Žilina, Katastrálny odbor, konanie prerušil, a to v rozsahu, v akom prevádzali svoje vlastnícke právo maloletí predávajúci, pretože bolo potrebné doložiť rozhodnutie súdu o ustanovení opatrovníka maloletým predávajúcim a o schválení právneho úkonu maloletých predávajúcich, ako aj preto, že bolo potrebné stotožniť spoluvlastnícke podiely v kúpnej zmluve a v návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Následne Okresný úrad Žilina, Katastrálny odbor, bez ďalšieho doplnenia spisu dňa 17. septembra 2019 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra

nehnutelností, avšak len v rozsahu, v akom prevádzala svoje vlastnícke právo ďalšia účastníčka konania 2/.

3. Dňa 11. decembra 2019 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina proti tomuto rozhodnutiu protest pod č. Pd 264/19/5511-4, a to na podnet ďalšej účastníčky konania 2/. Argumentoval, že právna úprava od 1. septembra 2009 už nedovoľuje rozhodnúť len o časti návrhu na vklad, resp. vklad povoliť len čiastočne, ako sa tomu stalo v tejto veci. Správny orgán vyzval účastníkov konania na odstránenie nedostatkov návrhu, ale bez odstránenia týchto nedostatkov rozhodol o povolení vkladu.

4. Rozhodnutím č. UP 12/2019 z 22. januára 2020 Okresný úrad Žilina, Katastrálny odbor, vyhovel protestu prokurátora a rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Stotožnil sa s názorom prokurátora a doplnil, že aj pre vkladové konanie platí dispozičná zásada, a pokiaľ navrhovatelia výslovne požadovali zavkladať iba jeden z viacerých právnych úkonov pojatých do kúpnej zmluvy, porušili tým § 30 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „KatZ“), podľa ktorého predmetom návrhu na vklad musia byť všetky právne úkony, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu, a všetky nehnuteľnosti týkajúce sa právnych úkonov, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu. Prílohou návrhu na vklad môže byť len jedna zmluva, ktorej obsahom môže byť viac právnych úkonov. Uvedené ustanovenie teda požaduje zosúladenie návrhu na vklad s predloženou zmluvou.

5. Na odvolanie žalobcu a ďalšej účastníčky konania 1/ žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora a zamietol toto ich odvolanie. V plnom rozsahu sa stotožnil s názorom prvostupňového správneho orgánu a dodal, že z rozhodnutia o povolení vkladu nie je zrejmé, prečo napriek výzve na odstránenie nedostatkov podania a absencii reakcie na ňu bol vklad povolený, prečo teda správny orgán zmenil svoj názor bez vysvetlenia.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

6. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal jeho zrušenia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Namietal zmatečnosť rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, keď sa správne orgány nemali vysporiadať s jeho argumentáciou a mali len prevziať argumenty prokurátora. Správne orgány si neuvedomili, že katastrálny orgán prerušil konanie, avšak nie vo vzťahu k ďalšej účastníčke konania 2/, preto mu nebolo možné vytknúť zmenu jeho názoru oproti rozhodnutiu o prerušení vkladového konania, pretože toto prerušenie sa netýkalo právneho úkonu vykonaného ďalšou účastníčkou konania 2/.

7. Ďalej zdôraznil, že vkladové konanie je návrhovým konaním, čo je potrebné vnímať aj pri výklade § 30 ods. 5 KatZ. Prevod vlastníckeho práva maloletými predávajúcimi podliehal schváleniu súdom, ktorý nebol v čase podania návrhu na vklad daný, a preto bol návrh na vklad zatiaľ podaný iba vo vzťahu k ďalšej účastníčke konania 2/ a v ostatnom rozsahu kúpnej zmluvy bude podaný neskôr. Poukázal na právo podielových spoluvlastníkov previesť svoj spoluvlastnícky podiel; aj keď je prevod vlastníckeho práva viacerých spoluvlastníkov realizovaný v jednej zmluve, prípadná vada vôle u jedného zo spoluvlastníkov nespôsobuje neplatnosť celej takejto zmluvy. Právny úkon vykonaný ďalšou účastníčkou konania 2/ je platný, a predmetom návrhu na vklad bol preto iba tento platný úkon. Ide o dve rôzne zmluvy spísané na tej istej listine. Nebolo by spravodlivé požadovať, aby žalobca s podaním návrhu na vklad musel čakať na rozhodnutie poručenského súdu, a nie je možné ani predvídať, kedy a ako tento súd rozhodne. Ustanovenie § 30 ods. 5 KatZ treba vykladať tak, že návrh na vklad musí pojať všetky platné právne úkony obsiahnuté v predloženej zmluve, a to v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka (separabilita právnych úkonov).

8. Krajský súd v Žiline (ďalej len ako „správny súd“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoj rozsudok správny súd odôvodnil nasledovne:

- odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, ktorým sa vyhovel protestu prokurátora, v spojení s odôvodnením napadnutého rozhodnutia považoval za dostatočné, pričom správne orgány poukazovali na ustanovenia § 31 ods. 3 a § 30 ods. 5 KatZ;

- poukázal (zhodne so správnymi orgánmi) na § 30 ods. 5 KatZ, na dispozičnú zásadu vzťahujúcu sa na vkladové konanie, no aj na jej obmedzenie a na súvisiacu odbornú spisbu a dôvodovú správu,

podľa ktorých do prijatia znenia § 30 ods. 5 KatZ v súčasnom znení bolo možné v návrhu na vklad obmedziť okruh právnych úkonov v predloženej zmluve, ktoré sa mali zavkladať, a ostatné by ostali nezavkladané; vzhľadom na problémy spojené s takýmto pravidlom však zákonodarcia právny režim zmenil a od 1. októbra 2018 (novela vykonaná zákonom č. 212/2018 Z. z.) prikázal, aby všetky právne úkony z predloženej zmluvy boli pojaté do návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností, ak tieto úkony takému vkladu podliehajú;

- skúmanie splnenia podmienok podľa § 30 ods. 5 KatZ je tak skúmaním náležitostí návrhu na vklad do katastra nehnuteľností; správne orgány neskúmali platnosť právneho úkonu (predloženej kúpnej zmluvy);

- orgán katastra nehnuteľností nemá právny základ na to, aby po uzavretí zmluvy ďalej skúmal úmysly účastníkov konania; účelom novelizácie § 30 ods. 5 KatZ bolo práve predchádzať zmätočným situáciám spojeným s čiastočným zavkladaním predloženej zmluvy; v konkrétnostiach posudzovanej veci, je otázkou, či mali zmluvné strany záujem previesť svoje podiely na nehnuteľnostiach aj samostatne, resp. či by ďalšia účastníčka konania 2/ ako matka maloletých detí mala úmysel previesť svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam aj v prípade, ak nedôjde k schváleniu právneho úkonu maloletých poručenským súdom, následkom čoho by maloletí zostali vlastníkami spoluvlastníckych podielov.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca a ďalšia účastníčka konania 1/ (ďalej aj „sťažovateľa“) kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP.

10. Sťažovateľa kasačnú sťažnosť odôvodnili nasledovne:

- poukázali na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, na ktoré správny súd nereflektoval; § 30 ods. 5 KatZ ako procesnoprávnu normu je potrebné vykladať v spojitosti s ním;

- zopakovali, že právny úkon medzi nimi a ďalšou účastníčkou konania 2/ je platný; na tej istej listine boli spísané oddeliteľné (rôzne) zmluvy;

- účelom § 30 ods. 5 KatZ nebolo účastníkov zmluvy nútiť podávať návrh na vklad k neplatným právnym úkonom.

11. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľa navrhli zmeniť napadnutý rozsudok správneho súdu a zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, ako aj priznať im trovy konania.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

13. Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina považoval kasačnú sťažnosť za nedôvodnú.

14. Ďalšia účastníčka konania 2/ považovala kasačnú sťažnosť tiež za nedôvodnú a zdôraznila, že s ohľadom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR mohli správne orgány postupovať iba v rozsahu, aký ustanovuje § 30 ods. 5 KatZ. Správny orgán nemal dôvod posudzovať vkladuschopnosť predloženej zmluvy s ohľadom na § 41 Občianskeho zákonníka.

15. Podaním doručeným 18. marca 2024 sťažovateľa poukázali na judikát č. R 81/2014 (sp. zn. 6 Sžo 229/2010).

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

16. Vec bola predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) 11. apríla 2023. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená ako sudkyňi spravodajkyňi sudkyňi JUDr. Anite Filovej. Na základe § 27a ods. A rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľov bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľmi (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) po neverejnej porade senátu (§ 147 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Úvodom musí kasačný súd zdôrazniť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku správneho súdu považuje za výstižné a plne sa s ním a so závermi správneho súdu stotožňuje. V reakcii na argumentáciu účastníkov konania a na zdôraznenie správnosti záverov obsiahnutých v rozsudku správneho súdu kasačný súd na doplnenie uvádza nasledovné.

19. Je potrebné uviesť na pravú mieru, že predmetom posudzovania v tejto veci nie je skúmanie platnosti kúpnej zmluvy opísanej v bode 1 tohto rozsudku, ale práve naopak, posúdenie otázky, či s ohľadom na znenie § 30 ods. 5 KatZ mohli sťažovatelia v návrhu na vklad, ktorý podali k tejto kúpnej zmluve, tento návrh obmedziť iba na jeden z viacerých právnych úkonov obsiahnutých v tejto zmluve.

20. Kasačný súd poukazuje na to, že § 30 ods. 5 KatZ predstavuje jasnú zákonnú licenciu pre orgán katastra nehnuteľností, ako to tvrdí aj ďalšia účastníčka konania 2/. Ak navrhovateľ nepojme do návrhu na vklad všetky právne úkony z predloženej zmluvy, ktoré samy o sebe vkladu podliehajú (podľa § 28 ods. 1 a 2 KatZ), orgán katastra nehnuteľností nemôže takýto návrh považovať za perfektný, ale práve naopak, zákon mu ukladá povinnosť tento nedostatok odstraňovať pod hrozbou zastavenia konania o návrhu na vklad podľa § 31b ods. 1 písm. f) KatZ. V tomto smere síce platí, ako argumentujú sťažovatelia, že vkladové konanie sa spravuje dispozičnou zásadou; na druhej strane táto zásada má zákonný pôvod (nejde o nadzákonnú hodnotu) a zákonodarca sa ju novelizáciou § 30 ods. 5 KaZ rozhodol modifikovať, čo ako sťažovatelia, tak aj orgány verejnej moci musia rešpektovať. Ustanovenie § 30 ods. 5 KatZ teda bráni tomu, aby orgán katastra nehnuteľností povolil vklad na základe návrhu na vklad podaného v rozpore s týmto ustanovením.

21. Účelom takejto zmeny KatZ sa dostatočne venoval už správny súd a kasačný súd na jeho závery plne odkazuje. Osobitne treba zdôrazniť tú skutočnosť, že v prípade § 30 ods. 5 KatZ ide o rovnosť zmluvných strán pri následnom vkladovom konaní, t. j. o zabezpečenie toho, že ich vôľa prejavovaná v hmotnoprávnom úkone (rímskoprávny titul) bude vcelku premietnutá do príslušnej verejnoprávnej evidencie (rímskoprávny modus).

22. Účelom návrhu na vklad a celého systému katastra nehnuteľností je práve a len toto premietnutie, a nie modifikácia hmotnoprávnych dojednaní obsiahnutých v zmluve. Takáto modifikácia je možná len novým hmotnoprávnym dojednaním, a to osobitne preto, že vo fáze po uzavretí zmluvy počas vkladového konania účelom tohto konania nie je skúmanie zmeny obsahu vôle zmluvných strán, ale výlučne skúmanie vkladuschopnosti posudzovanej zmluvy. Ak chcú zmluvné strany modifikovať svoju vôľu v hmotnoprávnom slova zmysle, môžu si medzi sebou dojednať nové hmotnoprávne usporiadania ich vzťahov a iniciovať nové vkladové konanie, a to i využitím postupu uvedeného v sťažovateľmi predloženom judikáte sp. zn. 6 Sžo 229/2010. Pokiaľ teda sťažovatelia týmto judikátom argumentujú, mýlia sa: citované rozhodnutie rieši situáciu zmeny hmotnoprávnych pomerov (odstúpenia od zmluvy ako inštitútu hmotného práva počas vkladového konania), nie modifikáciu hmotnoprávnych dojednaní procesným úkonom, a to návrhom na vklad práva do katastra nehnuteľností.

23. Pokiaľ ide o argument znením § 41 Občianskeho zákonníka, kasačný súd uvádza, že uvedené ustanovenie reguluje proporcionalitu v súkromnoprávnych vzťahoch v tom smere, že zachováva platnosť tých častí právneho úkonu, ktoré sú oddeliteľné. V tomto smere je hmotnoprávna argumentácia sťažovateľov správna. Sťažovatelia sa však mýlia v procesnoprávnom aspekte ich argumentácie. Zámerom zákonodarcu bolo podrobiť vkladu do katastra nehnuteľností všetky vkladu podliehajúce právne úkony z predloženej zmluvy bez ich oddeľovania, s ohľadom na jednak interpretačné problémy spojené s dovtedajšou praxou, no i s ohľadom na rešpekt k prejavenej vôli zmluvných strán v jej celku.

24. Nie je preto prípustné tvrdiť, že by čo i len jeden účastník hmotnoprávneho vzťahu, výsledok ktorého podlieha vkladu práva do katastra nehnuteľností, mohol mať možnosť procesným úkonom (návrhom na vklad) tento hmotnoprávny vzťah modifikovať, dokonca bez toho, aby o tom ostatní účastníci takéhoto hmotnoprávneho vzťahu mali vedomosť. Uvedenú hodnotu chráni aj ustanovenie § 31 ods. 3 KatZ v znení po novele vykonanej zákonom č. 304/2009 Z. z.

25. Preto § 30 ods. 5 KatZ nie je v hodnotovej kolízii s § 41 Občianskeho zákonníka: uvedené ustanovenia adresujú odlišné situácie. Kým § 41 Občianskeho zákonníka zachováva (sanuje) čo možno najviac vôľu účastníkov súkromnoprávnych vzťahov (netreba však opomínať podmienku separability s

ohľadom na celkový charakter právneho úkonu a okolnosti a vôľu účastníkov právneho úkonu v tomto ustanovení vymedzenú a požadovanú), tak § 30 ods. 5 KatZ na účely prenesenia súkromnoprávne prejavenej vôle do verejnoprávnej evidencie bezvýhradne trvá na rešpektovaní takejto vôle vcelku. V tomto smere vôbec nie je možné vylúčiť, že by posudzovaná kúpna zmluva neobstála ani v kontexte § 41 Občianskeho zákonníka práve s ohľadom na skúmanie podmienky separability, teda či by ďalšia účastníčka konania 2/ vstúpila do právneho vzťahu so sťažovateľmi, nebyť toho, že by do tohto vzťahu vstúpili jej maloleté deti. Skúmanie takejto separability však v žiadnom prípade nie je v kompetencii orgánu katastra nehnuteľností.

26. Rovnako odborná spisba potvrdzuje, že ani právna úprava účinná do 30. septembra 2018 nenechávala úplnú voľnosť pre navrhovateľa vkladu. Ako uvádza literatúra: Orgán katastra bol povinný rozhodovať o návrhu na vklad práva vyplývajúceho „iba“ zo zmluvného dojednania označeného v návrhu na vklad. Pri rozhodovaní o tomto návrhu na vklad však musel orgán katastra, samozrejme, preskúmať aj vzťah v návrhu na vklad označeného zmluvného dojednania k ostatným zmluvným dojednaniám spísaným v príslušnej zmluvnej listine a vzájomné prepojenie či podmienenie týchto zmluvných dojednaní. Orgán katastra mal ďalej zamerať svoju pozornosť najmä na zistenie, či nebolo vôľou zmluvných strán, aby sa rozhodovalo o návrhu na vklad na základe všetkých zmluvných dojednaní spísaných v jednej zmluvnej listine v rámci jedného vkladového konania. Pokiaľ však aj bolo vôľou zmluvných strán pri uzatvorení zmluvy, aby sa rozhodovalo o návrhu na vklad na základe všetkých zmluvných dojednaní spísaných v jednej zmluvnej listine v rámci jedného vkladového konania, no zmluvné strany túto vôľu zmenili a v rámci vkladového konania (v prvostupňovom konaní alebo v odvolacom konaní) túto skutočnosť oznámili správne orgánu rozhodujúcemu o návrhu na vklad alebo o odvolaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vklad alebo o odvolaní proti rozhodnutiu o zastavení konania o návrhu na vklad, bolo potrebné na túto skutočnosť zo strany príslušného správneho orgánu prihliadať. (FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. § 30 [Účastníctvo vo vkladovom konaní, začatie vkladového konania, disponovanie návrhom na vklad, oznámenie o návrhu na vklad, prílohy návrhu na vklad, predmet návrhu na vklad]. In: FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. Katastrálny zákon. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 372, marg. č. 82.)

27. Na dôvažok nedá kasačnému súdu neuviesť, že účastníci kúpnej zmluvy mohli uzavrieť samostatné kúpne zmluvy medzi sťažovateľmi a ďalšou účastníčkou konania 2/ a medzi sťažovateľmi a maloletými prevodcami, resp. hmotnoprávne dojednania v priebehu vkladového konania hmotnoprávne modifikovať. Ak takto nebolo postupované, nie je vylúčené, že jednotlivé právne úkony obsiahnuté v predmetnej kúpnej zmluve mohli byť vzájomne podmienené (z pohľadu úmyslu a zámeru zmluvných strán). Rovnako už v čase uzavierania predmetnej kúpnej zmluvy muselo byť i sťažovateľom zrejme, že poručenský súd neudelil potrebný súhlas s prevodom, no napriek tomu pristúpili k uzavretiu posudzovanej kúpnej zmluvy. Ak takto postupovali, sami vyvolali právny stav, ktorý v tejto veci nastal, pričom tento nie je dôsledok pochybení na strane správnych orgánov, ako je vysvetlené vyššie.

28. V tomto smere považuje preto kasačný súd argumentáciu sťažovateľov za účelovú, keďže účastníci by nemuseli mať záujem vstúpiť do hmotnoprávneho vzťahu, ak by sa mal udiať iba medzi sťažovateľmi a ďalšou účastníčkou konania 2/. Preto neobstojí argument sťažovateľov, že vlastne išlo o dve oddeliteľné zmluvy len spísané v tom istom listinnom dokumente. Ak by mal tento argument sťažovateľov obstať, znamenalo by to, že navrhovateľ vkladu by mohol úplne voľne disponovať s hmotnoprávnym zmluvným dojednaním poukazom na to, že viaceré takéto dojednania vlastne len zdieľajú fyzický nosič (papier). Nemôže byť preto vo vyššie uvedenom kontexte úlohou správnych orgánov skúmať pohnútky účastníkov zmluvy.

29. Už len na záver je potrebné uviesť, že argumentáciu sťažovateľov v tom smere, či orgán katastra nehnuteľností môže alebo nemôže skúmať platnosť právneho úkonu, nie je v tejto veci rozhodná, pretože sťažovatelia podali na tento orgán procesne neperfektný návrh.

V. Záver

30. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú (§ 461 SSP).

31. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď sťažovatelia neboli v konaní pred kasačným súdom úspešní a u žalovaného nezistil kasačný súd mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané

právo na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o ďalších účastníkov konania, Najvyšší správny súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP, keď týmto účastníkom konania nebola súdom v kasačnom konaní uložená žiadna právne vynúiteľná povinnosť, s ktorou by im trovy konania vznikli. Preto im právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

I. Účelom návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností a celého systému katastra nehnuteľností je premietnutie vôle prejavenej v hmotnoprávnom úkone do príslušnej verejnoprávnej evidencie, a nie modifikácia hmotnoprávných dojednaní obsiahnutých v zmluve. Takáto modifikácia je možná len novým hmotnoprávnym dojednaním.

II. § 30 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. bráni tomu, aby orgán katastra nehnuteľností povolil vklad práva do katastra nehnuteľností na základe návrhu na vklad podaného v rozpore s týmto ustanovením. Orgán katastra nehnuteľností nemôže takýto návrh považovať za perfektný, ale práve naopak, zákon mu ukladá povinnosť tento nedostatok odstraňovať pod hrozbou zastavenia konania o návrhu na vklad podľa § 31b ods. 1 písm. f) zákona č. 162/1995 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.